

Sygn. akt III KK 305/12

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 października 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Przemysław Kalinowski (przewodniczący)

SSN Józef Dołhy (sprawozdawca)

SSN Michał Laskowski

Protokolant Anna Korzeniecka-Plewka

w sprawie E.M.

obwinionej z art. 96 § 3 KW

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

w dniu 9 października 2012 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść obwinionej,

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego

z dnia 22 marca 2012 r., ,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego
rozpoznania Sądowi Rejonowemu.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy, wyrokiem nakazowym z dnia 25 listopada 2011 r. uznał E. M. za winną popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. w zw. z art. 78 ust. 4 ustawy Prawo o ruchu drogowym, i za to orzekł wobec niej karę grzywny w kwocie 250 zł.

Od tego wyroku obwiniona wniosła sprzeciw w terminie określonym w art. 506 § 1 k.p.k.

Sąd Okręgowy, postanowieniem z dnia 9 lutego 2012 r., na podstawie art. 36 k.p.k. w zw. z art. 11 § 1 k.p.w., przekazał sprawę obwinionej do rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Rejonowy, wyrokiem nakazowym z dnia 22 marca 2012 r., uznał obwinioną za winną popełnienia wykroczenia z art. 96 § 3 k.w. i za to wymierzył jej karę grzywny w kwocie 250 zł.

Odpis wyroku nakazowego doręczono obwinionej na posiedzeniu w dniu 14 maja 2012 r.

Obwiniona oświadczyła, że wnosi od niego sprzeciw, a następnie na rozprawie w dniu 11 czerwca 2012 r. cofnęła sprzeciw. W konsekwencji wyrok nakazowy z dnia 22 marca 2012 r. uprawomocnił się w dniu 22 maja 2012 r.

Od powyższego wyroku nakazowego kasację wniósł, na podstawie art. 110 § 1 k.p.w., Prokurator Generalny. Zaskarżając wyrok w całości na korzyść E. M., zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia prawa procesowego, a mianowicie art. 94 § 1 k.p.w. w zw. z art. 506 § 3 k.p.k. polegające na zaniechaniu rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych i wydaniu ponownego wyroku nakazowego w sytuacji, gdy poprzedni wyrok nakazowy został zaskarżony przez obwinioną wniesionym w terminie sprzeciwem. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna w stopniu oczywistym.

Zaskarżony ponowny wyrok nakazowy został wydany przez Sąd Rejonowy z rażącym naruszeniem normy zawartej w art. 506 § 3 k.p.k., mającej odpowiednie zastosowanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia na podstawie art. 94 § 1 k.p.w., obligującej do rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych w wypadku wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy wydał wyrok nakazowy po raz pierwszy w dniu 25 listopada 2011 r. Od tego wyroku obwiniona wniosła w terminie sprzeciw (k. 12, 16). Wniesienie sprzeciwu powodowało zatem nie tylko utratę mocy tego wyroku, ale nakładało na Sąd Rejonowy, któremu przekazano sprawę do rozpoznania w trybie art. 36 k.p.k., obowiązek rozpoznania sprawy na zasadach ogólnych. Ponowne wydanie wyroku nakazowego przez ten Sąd Rejonowy nastąpiło zatem z rażącym i mającym istotny wpływ na treść orzeczenia naruszeniem art. 506 § 3 k.p.k., w zw. z art. 94 § 1 k.p.w.

Wobec oczywistej zasadności wniesionej kasacji, Sąd Najwyższy, orzekając w trybie art. 535 § 5 k.p.k., kasację tę uwzględnił w całości przez uchylenie zaskarżonego wyroku nakazowego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpatrzenia.

Przewodniczący: SSN (Przemysław Kalinowski)

Sędziowie: SN (Józef Dołhy)

SN (Michał Laskowski)